

Lupoaicei

Cristianlisandru

Urletul prelung, gânduri mă ajung,
Intră-n mine fără remușcare,
Din păduri pustii, aş dori să ştii
Că şi moartea e o întâmplare.

Am iubit lupesc, astăzi mă topesc
Şi devin, prin ierburi, amintire,
Aş intra-n bârlog, ca să te mai rog
Să trimiţi spre lună dezminţire.

Te chemam urlând, implorând în gând
Ireala mea împerechere,
Aş fi vrut să muşc şi să mă împuşc
Cu un glonte cufundat în fiere.

Te invit la bal, e un dans tribal,
Peste focuri sare nebunia,
Şi când vor veni, spre a ne răni,
Noi ne vom urla ceremonia.

Cerul năpârlit, lup nepregătit,
Provocări moderne mă deprimă,
Tu să nu mă plângi. Sunt destui nătângi
Care varsă lacrimi pentru-o primă.

Obosit firesc, ştiu că te iubesc
Printr-o stranie degringoladă,
Dar când voi fi dus, de atac răpus,
Luna plină-n suflet o să-mi cadă.

Cristian Lisandru - volumul "Atunci când vara se reinventa", ciclul "Poemele Lupului"